

best. *Fewers*, eines Sohnes des Tapas, MBu. 3, 14168. — 2) Bez. der Zahl dreißigdreissig GAṆIT. KAKṢUḌHU. 5. — 3) ein Gelehrter. — 4) die Sonne ÇABDĀNTHAK. bei WILSON. — 5) MBu. 13, 4108 fehlerhaft für स्वर (so ed. Bomb.). — Vgl. भू, मक्ती.

सुरमयि m. = सुरर्षि BHĀG. P. 6, 16, 45. 7, 1, 14.

सुरक (von सुर) adj. = सुराप्रकार, सुरावर्ण von einer Schlange gaṇa स्थलादि zu P. 5, 4, 3 und Siddh. K. zu d. St.

सुरकरिन् m. Götterelefant KIR. 5, 26. सुरकरीन्द्रदर्पाका Beiw. der Gaṅgā KALKI-P. 34 im ÇKDr.

सुरकामिनी f. ein Götterweib, eine Apsaras: ०ज्ञा: KUMĀRAS. 4, 20.

सुरकार् m. der Künstler der Götter d. i. Viçvakarman ÇKDr.

सुरकामुक n. Götterbogen so v. a. Regenbogen VIKR. 137.

सुरकार्य n. eine Angelegenheit —, ein Auftrag der Götter R. 1, 49, 2. R. GORR. 1, 66, 1.

सुरकाष्ठ n. = देवकाष्ठ SUÇR. 2, 325, 9.

सुरकुल n. Gotteshaus, Tempel KATHĀS. 12, 30.

सुरकुत् m. N. pr. eines Sohnes des Viçvāmītra MBu. 13, 256 nach der Lesart der ed. Bomb., सुरकुत् ed. Calc.

सुरकुत् 1) adj. von den Göttern gemacht, — bewirkt KATHĀS. 23, 76. — 2) f. छा Cocculus cordifolius DC. RĪĀN. im ÇKDr.

सुरकेतु m. der Götter —, Indra's Banner VARĀH. BRH. S. 43, 41. — Vgl. शक्रकेतु.

सुरक्त adj. 1) schön roth: ०चीवरावत् AÇOKĀVAD. 27. 34. — 2) sehr lieblich, — reizend: वाणी R. 2, 71, 24.

सुरक्त 1) m. eine best. Pflanze, = कोशाष्प RĪĀN. 11, 14. — 2) n. eine Art Röthel ebend. 13, 62.

सुरक्त m. N. pr. 1) eines Rshi Verz. d. Oxf. H. 52, 5, 31. — 2) eines Berges MĀR. P. 55, 9.

सुरक्षित 1) adj. wohl behütet, — bewacht PĀ. GRH. 3, 8. सुरक्षितं देव-
कृतं विनश्यति Spr. (II) 567. धनानि 7142. वेष्मन्, गृह MBu. 3, 2144. 2155. PĀNĀT. 45, 13. शीलनिधि MBu. 3, 2992. मन्त्र Spr. (II) 4704. राज्य RĪĀ-
TAR. 2, 159. Personen M. 9, 12. JĀĒN. 1, 78. Spr. (II) 5125, v. I. KATHĀS. 30, 118. — 2) m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 39, 27. fgg. 224.

सुरखण्डनिका f. eine Art Laute ÇABDAR. im ÇKDr. सुरमण्डलिका v. I.

सुरगज m. Götterelefant MBu. 52. RAGH. 5, 75. 10, 87. KIR. 5, 47.

सुरगण m. 1) die Schaar der Götter, sg. PĀNĀN. 3, 7, 20. pl. R. 1, 60, 16. VARĀH. BRH. S. 48, 60. — 2) N. pr. eines Dorfes HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. 46.

सुरगण्ड m. Bez. einer Art von Beulen BHŪBIPRAJOGA im ÇKDr.

सुरगति f. das Loos als Gottheit geboren zu werden WILSON, Sel. Works 1, 309.

सुरगायक m. ein Sänger der Götter, ein Gandharva BHĀG. P. 3, 22, 23.

सुरगिरि m. der Götterberg, Bez. des Meru BHĀG. P. 5, 1, 30.

सुरगुरु m. der Lehrer der Götter d. i. Bṛhaspati VARĀH. BRH. S. 48, 2. Spr. (II) 5551. KATHĀS. 115, 72. als Planet Jupiter TRIK. 1, 1, 91. VA-
RĀH. BRH. S. 98, 18. 103, 4. LAGHŪ. 2, 11. KĀLAĒAKRA 5, 184.

सुरगुरुदिवस m. Donnerstag VARĀH. BRH. S. 104, 62.

सुरगृह m. Gotteshaus, Tempel RĪĀ-TAR. 5, 168. 6, 142. 307. 8, 581.

VII. Theil.

सुरयामणी f. der Anführer der Götter, Bez. Indra's TRIK. 1, 1, 57.

सुरयु m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. 193, 12. fg.

सुरङ्ग 1) adj. schön gefärbt. — 2) m. Orangenbaum RĪĀN. 11, 174. Verz. d. Oxf. H. 72, a, 24 (neben नारङ्ग). ०धूली Spr. (II) 5924. — 2) f. छा eine best. Pflanze, = कैवर्तिका RĪĀN. 3, 108. — 3) f. ई Bez. zweier Pflanzen: = काकनासा RĪĀN. 3, 95. = रक्तशोभाञ्जन RATNAM. 230. — 4) n. Mennig RĪĀN. 13, 58. — Vgl. सुरङ्ग.

सुरङ्गद n. Caesalpina Sappan RĪĀN. im ÇKDr.

सुरङ्गधातु m. Röthel RĪĀN. im ÇKDr.

सुरङ्गयुग् s. सुरङ्गयुग्.

सुरङ्गिका f. Sansevieria Roxburghiana Schult. RĪĀN. im ÇKDr.

सुरचाप m. n. Götterbogen d. i. Regenbogen VARĀH. BRH. S. 3, 27. 5, 59. 95. 21, 16. 24, 15. 30, 2. 35, 8. 47, 20. KIR. 5, 12.

सुरजःफल (सुरजस् + फल) m. Artocarpus integrifolia Lin. (पनस) BU-
BIPRAJOGA im ÇKDr.

सुरजनी (6. सु + र्) f. Nacht ÇABDĀN. im ÇKDr.

सुरजस् adj. mit schönem Blütenstaub u. s. w. versehen gaṇa भृशादि zu P. 3, 1, 12.

सुरजा f. N. pr. einer Apsaras MBu. 1, 2558.

सुरजाय् (von सुरजस्), ०यते schönen Blütenstaub ansetzen gaṇa भृ-
शादि zu P. 3, 1, 12.

सुरज्येष्ठ m. der oberste Gott, Bez. Brahman's AK. 1, 1, 11. H. 213. HALĀ. 1, 6. Verz. d. Oxf. H. 31, a, 18.

सुरज्जन m. Betelnussbaum TRIK. 2, 4, 40.

सुरण (6. सु + रण) 1) adj. fröhlich, munter NIR. 11, 50. Agni RV. 3, 3, 9. न नि मिषति सुरणो दिवे दिवे 29, 14. 10, 104, 8. 69, 1. — 2) n. Lust, Fröhlichkeit: सुरणं गृहे ते RV. 3, 53, 6. सुरणानि विधेति 5, 56, 8.

सुरत (6. सु + रत) 1) adj. (vgl. सूरत) a) sich vergnügend, im Spiel begriffen, = क्रीडायुक्त UÓÓVAL. zu UNĀDIS. 5, 14. — b) mittelmäßig MED. n. 2. SĪRAS. zu AK. nach ÇKDr. — 2) m. N. pr. eines Bettlers SCHIFF-
NER, Lebensb. 261 (31). — 3) f. छा N. pr. einer Apsaras MBu. 1, 2558. BRAHMA-P. in LA. 51, 11; vgl. सुरथा. — 4) n. a) grosse Freude: सुरतं ते
ऽस्तु MBu. 13, 152. — b) Liebesgenuss, Beischlaf TRIK. 2, 7, 31. H. 536. MED. t. 171. HALĀ. 2, 414. 5, 29. SUÇR. 1, 192, 5. PĀNĀT. 221, 17. ०वार-
रात्रिषु RAGU. 19, 18. ०प्रदीपा: KUMĀRAS. 1, 10. ०विशेष KIR. 5, 28. ०भेदा:
Verz. d. B. H. 173 (III). ०वर्णन Verz. d. Oxf. H. 116, b, 1. ०निवृत्ति 123,
a, 47. ०जलानि MBu. 32. घङ्गलानि ०ज्ञनिताम् 71. ०विधि VARĀH. BRH. S. 98, 10. ०सौख्य VER. in LA. (III) 10, 4. तथा सह नानाप्रकारै: ०संभोगं
विधाय 9, 1. 2. ०व्यापारज्ञातश्च Spr. (II) 1992. सुरतोपचारकुशल VA-
RĀH. BRH. 17, 3. सुरतोत्सुका BUĀG. P. 3, 23, 44. ०प्रसङ्गिन् R. 6, 1. सि-
षेवे ०क्रीडामुपया सह शंकर: KATHĀS. 20, 72. ०केलि Verz. d. Oxf. H. 123, a, 46. fg. सुरतोत्सव Spr. (II) 2114. 2633. KATHĀS. 45, 318. RĪĀ-
TAR. 5, 281. am Ende eines adj. comp. (f. छा): विचित्रसुरता SĪU. D. 100.
वर् Spr. (II) 5737.

सुरतताली f. 1) ein auf dem Kopfe getragener Kranz. — 2) Liebes-
botin H. an. 5, 47. MED. l. 170.

सुरतप्रभा f. ein Frauennamen KATHĀS. 69, 16.

सुरतप्रिय 1) adj. den Liebesgenuss mögend VARĀH. BRH. 17, 6. — 2) f.